

Vem betar i skogen?

Lina Arnesson Ceder, Cristopher Johansson, Carolina Gavell & Jakob Aspgrén
Jägmästarkurs 13/18

Introduktion

Betesskador är ett problem inom skogsbruket¹. Fram till nyligen har älgen ansetts vara den största boven³. Men är älgen ensam skyldig, eller kan man ta reda på vem som egentligen orsakat skadorna? Kan DNA-analys vara ett hjälpmedel för att i framtiden förebygga betesskador?

Diskussion

Med DNA-teknik kan man bestämma vilken art och till och med vilken individ som orsakat betesskadan¹. De olika klövviltens betesvanor överlappar betydligt mer än vad man tidigare trott. Till exempel kan rådjur beta upp till en cm grova grenar, vilket man tidigare förväxlat med älgskador. Den nya tekniken gör det möjligt att i efterhand bestämma klövviltets betesmönster och utspridning.

Arbetsgång vid DNA-analys

1. En bit av den betade grenen klipps av¹.
2. DNA-analys utförs på grenen.
3. Provsvaren visar vem som har betat.

Fotograf: Magnus Nyberg, SLU

Slutsats

Med ökad kunskap om klövviltets utbredning och betesmönster kan man reglera populationsstorlekar och därmed förebygga betesskador².

Referenser

1. Nichols, R.V. 2013. Busted by the bite. Molecular evidence of cryptic foraging behaviors in large herbivores. Doctoral Thesis No. 2013: 86. SLU Umeå
2. Nichols, R.V., Königsson, H., Danell, K. & Spong, G. 2012. Browsed twig environmental DNA: diagnostic PCR to identify ungulate species. Molecular Ecol. Res. 12: 983-989.
3. Spong, G. 2010. Avancerad "kriminologi" avslöjar betesbovarna. Skog & Virke, 2010, s.17-17.
4. Bakgrundbild: Flickr.com, Fotograf: Marc Baldwin.